

Thông tin cũng đã đến lúc nên thông tin phê bình và đóng góp ý kiến với Nhà nòng về những gì bất công hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền

29/06/10

□

□□□□□□□□□□□□□□□□ □

GM GP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp.

Trang tin của Hội đồng Giám mục VN vừa có bài phỏng vấn Tân GM GP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp. Nội dung bài phỏng vấn, Tân GM GP Vinh đã có những đề cập đến các vấn đề khác nhau như là và những yếu kém của nhà khế tục của HĐGMVN hiện nay.

Chúng tôi xin đăng bài phỏng vấn này để quý vị được biết theo dõi.

Cũng nhân ngày quan trọng của Tân GMGP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp và nguyên GMGP Vinh Phaolo Cao Đình Thuyên, BBT Nòng Công Lý xin gửi đến hai Đức GM GP Vinh và chúc luôn được Thiên Chúa quan phòng để được hành cùng sứ mệnh của Giáo hội, trên nền Sứ vụ, Công Lý, Hòa Bình

WHD: Trang WHD vui mừng được tin Tòa Thánh đã chấp thuận thêm cho Giáo Hội Việt Nam một giám mục mới và Đức cha là người đã được Tòa Thánh chấp thuận để giữ chức vụ này. Xin Đức cha cho biết qua tiến trình bổ nhiệm và xin chia sẻ vài cảm nhận ban đầu về sự vụ Giám mục.

GIÁM MỤC NGUYỄN THÁI HỢP (Gm NTH): Không biết phải trả lời như thế nào đây để vừa theo sát câu hỏi vừa diễn đạt được sự phức tạp của tiến trình bổ nhiệm giám mục trong bối cảnh Việt Nam hôm nay! Tôi miễn phép nhìn vấn đề dưới một góc độ sau đây:

1)- Theo giáo luật hiện hành, việc bổ nhiệm giám mục được thực hiện theo tiến trình thông thường sau đây:

Khi có nhu cầu, vị Hồng y hoặc Giám mục giáo phận sẽ gửi lên Tòa Thánh Vatican một danh sách gồm ba ứng viên để coi là xứng đáng nhất để bổ nhiệm chức vụ này. Các cơ quan hữu trách của Tòa Thánh sẽ sẵn sàng nhận những thông tin khác nhau để thẩm định những ứng viên. Tất cả tiến trình tham khảo và “điều tra” này hoàn toàn được bảo mật.

Nếu không chấp nhận ba ứng viên được đề cử này thì Tòa Thánh sẽ trở lại với cho giáo phận. Nếu tìm được ứng viên thích hợp, Tòa Thánh sẽ thông báo danh tánh người được chọn cho giáo phận và yêu cầu bổ nhiệm thông báo quy trình để nhà của Tòa Thánh cho người được đề cử, để thông tin yêu cầu với này cho biết ý kiến.

Nếu ứng viên trở lại chấp thuận, Tòa Thánh sẽ tiến hành thủ tục công nhận thì để Đức Thánh Cha chính thức ký tờ sắc bổ nhiệm. Tòa Thánh cũng quy định ngày công bố bổ nhiệm thì, để thông tin báo cho giáo phận và tiến hành công bố ngày đó.

2)- Tôi Việt Nam, tiến trình bổ nhiệm phức tạp và rắc rối hơn. Sau khi tìm được ứng viên thích hợp, Tòa Thánh sẽ thông báo danh tánh ứng viên này cho Nhà nòng để tham khảo ý kiến. Theo thủ tục hiện nay, Nhà nòng phải cho biết ý kiến trong khoảng thời gian mà hai bên đã qui định. Trên thực tế, có những trường hợp Nhà nòng trả lời nhanh chóng khoảng vài ba tháng; có những trường hợp khác đã trì hoãn nhiều lần và cũng có những trường hợp Nhà nòng không chấp thuận người được tiến cử.

Sau khi nhận được trả lời để thông tin của Nhà nòng, Tòa Thánh mới thông báo cho giáo phận và tiếp tục những thủ tục công nhận thì khác. Khi báo tin cho giáo phận vào ngày công bố bổ nhiệm thì Tòa Thánh cũng báo tin cho một vài cơ quan Nhà nòng. Một sự rò rỉ thông tin phải chăng đã phát xuất từ đây?

Không phải vô lý mà một số người yêu cầu nên xác định rõ hơn vai trò của Nhà nòng trong tiến trình bổ nhiệm giám mục tại Việt Nam. Phải chăng nên đơn giản áp dụng tiến trình chung đang được áp dụng tại hầu hết các nước trên thế giới theo Giáo luật, Điều 377?

3)- Đối với bản thân tôi, tiến trình đã bắt đầu từ hai năm nay và thông tin cũng rò rỉ nhiều phía. Có lúc, tôi đã nghĩ đến chuyện giẫm đạp những công tác thông tin xuyên, nhưng vì công bố tiến trình này sẽ đi đến đâu và kéo dài bao lâu, nên chấp thuận sinh hoạt bình thường. Kết quả là hiện tại tôi vào tình trạng nản lòng công tác: Một hội nghị quốc tế, 2 cuộc tọa đàm, 2

khóa thông tin huân và hai cuộc tuôn tĩnh tâm. Không biết phải gọi quy định như thế nào đây? Trúng sau gì rồi cũng phải chờ thôi. Dĩ nhiên, khi nghe lời cáo buộc này, nhiều người sẽ cau mày và nhăn mặt, nhưng chắc chắn sau đó cũng sẽ thông cảm cho hoàn cảnh ngoài ý muốn này.

Một điểm khác đang gây băn khoăn thao thức cho tôi: Làm sao sẽ đáp ứng nhu cầu của một số đã đi nhận của một giáo phận rỗng rỗng, nhiều cá tính và làm truyền thông như giáo phận Vinh, sẽ tiếp tục công tác loan báo Tin Mừng trong lãnh vực văn hóa – giáo dục – xã hội? Làm sao kết hợp hài hòa giữa trách nhiệm của một số với công tác nghiên cứu và suy tư?

Với vai trò giám mục của một giáo phận ở tỉnh Nghệ An, không biết có còn có hội đồng giám mục hay Giám sinh cho người có hoàn cảnh đặc biệt hay người khuyết tật trên những chuyến xe đêm đi tháp tùng đoàn y tế công đồng? Liệu có còn đồng hành xe máy đi thăm các xóm nghèo, hay nhậm nhi lý cà phê đen trong những quán cóc bên vỉa hè để nghe các bệnh nhân tâm thần; hoặc những buổi đi tâm tâm hàng tuần với anh em đi hành CLB Phaolô Nguyễn Văn Bình để lên kế hoạch, đồng thời công trình; những cuộc họp đàm thú với các quán cà phê sân vườn hoặc khách sạn cao cấp? Làm sao tiếp tục duy trì liên lạc với người già, người khuyết tật, tinh thần đời sống, tiếp xúc thông tin xuyên với giáo dân, biết tiếp xúc với các vị lãnh đạo địa phương và hình thức làm việc nhóm?

WHD: Là chủ nhiệm Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình, một “câu lạc bộ đặc biệt thành lập để giúp đỡ, trao đổi, thảo luận và học hỏi của những người Công giáo đến thân phận với Giáo Hội và xã hội Việt Nam hôm nay theo tinh thần Phúc Âm”, xin Đức Cha cho biết về tình hình của Câu lạc bộ này? Đức Cha hãy nêu tiếp tục hình thức hoạt động này của Câu lạc bộ, công việc, biện pháp cách thành lập một chi nhánh của Câu lạc bộ tại giáo phận Đức Cha phải trách?

Gm NTH: Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình khai sinh trong điều kiện khó khăn và hoàn cảnh rất đặc biệt, những người trên Câu lạc bộ vẫn tồn tại và trong một thời gian ngắn đã tạo được một môi trường ... để giúp đỡ, trao đổi, thảo luận, học hỏi giữa các thành viên ngoài Công giáo. Các thành viên, các thân hữu và các đồng tác nghiệp đồng hành duy trì Câu lạc bộ. Sau nhiều suy nghĩ và thảo luận, ban Điều hành yêu cầu tôi tiếp tục giữ chức Chủ nhiệm và bổ sung thêm một Phó Chủ nhiệm thông tin truyền thông. Các chức vụ khác vẫn duy trì như cũ.

Câu lạc bộ sẽ kết thúc tất cả các cuộc họp và đàm: Giữa truyền hình và Đài Phát thanh Dân Chúa, vào cuối tháng 5. Đang chuẩn bị một cuộc đàm khác để kỷ niệm “một trăm năm ngày sinh của TGM Nguyễn Văn Bình” vào cuối tháng 8. Đức cha biết, đầu tháng 11 sẽ trở lại để tài, mà nhiều người đang chờ đợi: Hội đồng Giám mục và pháp lý với Bên Đông và Hội đồng Việt Nam.

Tôi sẽ cố gắng ngừng hành với CLB trong các tuần đàm luận và tin tức ngừng vì tôi ra Vinh sẽ không như hàng ngày đến học tập ngừng xuyên và hàng ngày đi cầu lạc b.

WHD: *Đến lúc bắt đầu nghỉ ngơi năm nay Đấng Cha đã ngừng hành với Nhóm Đấng tin & Văn hóa chăm lo cho những người có hoàn cảnh khó khăn. Xin Đấng Cha cho bắt đầu học tập ngừng này sẽ đến lúc tiếp tục ra sao khi Đấng Cha nhận sẽ về mình?*

Gm NTH: Nhóm Đấng tin & Văn hóa được thành lập năm 2000, quy tụ một số giáo dân thuộc ngành nghề chuyên môn và tôn giáo khác nhau. Trong thời gian qua, Nhóm đã liên tiếp mở các lớp học cho giáo dân, mở phòng khám miễn phí cho các bệnh nhân HIV/AIDS, tổ chức các chuyên khám bệnh cho người nghèo ở những vùng quê, tổ chức Lễ hội Giáng sinh cho những người có hoàn cảnh khó khăn (khiếm thính, khiếm thị, khuyết tật, mồ côi, trẻ em đường phố, bệnh nhân phong, HIV/AIDS...) và một số công tác giáo dục – xã hội khác.

Có những lúc tôi quá bận vì và ôm đồm nhiều chuyên nên cũng không thể đi gặp ngừng hành với Nhóm. Tuy nhiên, Nhóm vẫn tiếp tục phát triển. Hy vọng cha Phạm Hồng Thuận, tân Tu viện trưởng Tu viện Mai Khôi, sẽ giúp Nhóm phát triển hơn nữa.

WHD: *Xin Đấng Cha giải thích đôi nét về ý nghĩa của Huy hiệu và Khẩu hiệu giám mục mà Đấng Cha đã chọn và ý nghĩa của nó?*

Gm NTH: Châm ngôn mục vụ của tôi là Sự thật và Tình yêu. Châm ngôn mục vụ của hai bạn tôi căn bản: Sự thật được diễn tả bằng hai màu “đen-trắng”, lấy từ logo của Dòng Đa Minh, còn trái tim bao bọc chung quanh là biểu tượng của tình yêu. Cả hai được nối kết với nhau và gắn chặt vào thập giá của Đấng Kitô. Thật vậy, đời sống của các Kitô hữu, Đấng Kitô chính là “con đường, sự thật và sự sống” (Ga 14, 6). Không ai có thể đến với Thiên Chúa mà không phải ngang qua Ngài. Và cũng chẳng ai được cứu rỗi, nếu không yêu thương như Ngài đã yêu thương chúng ta.

Châm ngôn có hai v. Về đầu tiên mục vụ đến trách nhiệm tìm kiếm và phục vụ Chân lý. Thánh Đa Minh đã lấy việc loan báo Tin Mừng và phục vụ chân lý như nền tảng của Dòng Giảng thuyết. Điều này đầu tiên của nền tảng này là phải tôn trọng phần ánh chính xác của sự thật khách quan, cũng như các quy luật và giá trị của chúng. Yêu cầu tôn trọng sự thật khách quan và ngừng coi là thái độ đúng đắn thì trí thức. Đấng Giêsu cũng ngừng căn dặn các môn đồ: “Họ có thì phải nói

có, không thì phải nói không. Thêm một điều gì là do ác quỷ” (Mt 5,37). Theo thánh Tôma Aquinô, việc truy tìm chân lý đòi hỏi thái độ chân thành và biết mở rộng tâm hồn để đón nhận sự thật “bất cứ từ đâu tới và bất kể do ai nói”.

Đối với các Kitô hữu, ngoài sự thật tự nhiên nói trên còn phải kể tìm sự thật siêu nhiên, có sự cứu độ và giải thoát con người. Đó chính là “Ánh sáng vĩnh cửu chiếu soi trần gian”, mà Đức Kitô đem đến. Chính Ngài đã tuyên bố với người Do Thái: Sự thật sẽ giải phóng các ông và làm cho các ông được tự do, trái lại tôi là tôi và làm cho các ông nô lệ hóa con người, làm cho họ bị vong thân, băng hoại, khốn khổ (x. Ga 8, 31-36).

Thánh Phaolô đã diễn tả một cách thật sự nét phần hai của chiêm ngôn qua Bài ca đức ái (1 Cr 13,1-14). Với Tông đồ dân ngoại, mà tôi được ân ban làm thánh quan thầy, quy quy: “Giống như tôi được nói tiên tri và được biết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có đức tin thật đức tin đến chuyển núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giống như tôi có đem hết gia tài cải nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi...”.

Lời oán báo oán vốn được coi là điều dĩ nhiên phải đi kèm. Chẳng một sự hi vọng nhân hi vọng mọi vật khi cái là thông tình và biết đến đến với hi vọng thông “oán báo oán, oán chấp chùng”. Lời kia, một môn sinh hỏi Khổng Tử: “Lời ân báo oán được chăng?”. Với vốn thông biết trước: “Nếu ngươi ân báo oán thì lời gì báo ân?”. Và ngài đáp: “Lời chính nghĩa báo oán và lời ân báo ân”. Phải công nhận rằng đây là một quan niệm triết lý chính trị nhân bản và tiên bố mà suốt mấy ngàn năm qua nhân loại đã cố gắng thông hi vọng.

Tuy nhiên, từ việc tôn giáo, thánh Phaolô mời gọi các Kitô hữu cố gắng đi xa hơn là thông tình và ngay cả triết lý chính trị tiên bố. Ngài tha thiết nhắn nhủ: “Hãy chúc lành cho những người ghét bạn, chúc lành cho kẻ thù của bạn (...). Đừng lấy ác báo ác, hãy chú tâm vào những điều mà người khác cho là tốt (...). Đừng trả thù cho sự ác thông đức mình, nhưng hãy lấy thiện mà thông ác” (Rm 12, 14,17, 21).

Chính Đức Giêsu đã coi “yêu thông” là điều răn căn bản của Kitô giáo: “Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đức Chúa Trời và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cứu nguy cho những kẻ ghét anh. Như vậy, anh em mới được trọn nên con cái của Cha anh em trên Trời” (Mt. 5,43-45). Bài giảng trên núi khai triển giáo lý căn bản này và trở thành một thông điệp Nôm c Trời: “...Phúc thay ai xót thông người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thông... Phúc thay ai xây đức hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. Phúc

thay ai bách h vì sng công chính, vì N c Tr i là c a h” (Mt 5, 7-10).

Thánh Gioan là người đã dám đnh nghĩa “Thiên Chúa là tình yêu” và qu quy t “ai không yêu thng thì không biết Thiên Chúa”(1Ga 4,8). Đây là m c kh i t i cao và nét đ c trng c a ni m tin Kitô giáo. Trong di n văn t bi t, chính Đ c Giêsu cũng long trng tuyên b : “Th y ban cho anh em m t đ u răn m i là anh em hãy yêu thng nhau ... nh Th y đã yêu thng anh em”. K t đó “yêu thng” tr thành đ u ch đ nhân lo i nh n di n ng i môn đ c a Đ c Kitô (x. Ga 13, 34-35).

WHD: Hình nh m t s Giám m c Vi t Nam đã ch n châm ngôn tng t ? Nh v y, đâu là đ c đ m và tính th i s c a châm ngôn này?

Gm NTH: Đúng v y, ít nh t trong châm ngôn c a b n giám m c Vi t Nam chúng ta g p th y hai y u t “S th t” và “Tình yêu”, nh ng đ c n i k t và x p đ t m t cách khác nhau nh S th t trong Yêu thng, Th c hành Chân lý trong Tình thng, Bác ái và Chân lý, S th t và Tình yêu... Ph i chăng s ki n này chng t v đ a di n, phong phú, tính th i s và t m quan trng c a hai y u t nói trên, nh t là t khi Đ c Bi n Đ c XVI công b thông đ p “S th t trong Tình yêu”?

T khi có ch trng Đ i m i, Vi t Nam đã đ t đ c nhng thành t u kinh t quan trng, đ c đánh giá là ngo n m c. Nhng hoa hng nào mà chng có gai và m đay nào chng có m t trái c a nó! K t qu thê th m là kinh t tăng trng nhanh, nhng hình thành m t xã h i r n n t, gi d i, đ o diên, tàn nh n, phi chu n m c. Gia đình ngày m t r u rã, r n n t! Con ng i nh diên lo n, quay cu ng, sng v i, ch p đ t, bùng th , nóng ru t ki m ti n, c m đ u hng th và s n sàng đánh đ i m i s đ có nhi u ti n h n!

Bên c nh đó, hi n tng gi d i đang lên ngôi: bng c p gi , thông tin gi , báo cáo gi , danh hi u gi , khái ni m gi , hàng hóa gi , tiêu chu n gi , thành tích o, th m chí s a, bánh, th c ph m và thu c cũng b “làm gi”. Đ lu n v n bản kho n t h i t i sao m t xã h i v n có truy n thng tôn trng nhân, l , nghĩa, trí, tín mà ngày nay l i đ y đ y nhng th gi d i, l a l c, đ o diên và phi đ o đ c đ n nh v y?

Nh n đnh v s bóp méo thông tin trong ti n trình gi i quy t m t s tranh ch p, các Giám m c Vi t Nam đã vi t nh sau: “M t s phng ng ti n truy n thông thay vì là nh p c u liên k t và c m

thông thì là gieo rắc hoang mang và nghi ngờ (...). Ngày nay, mặt trong những điều gây nhức nhối là những tâm là sự gian dối trong nhiệm vụ lãnh đạo, kẻ cắp trong môi trường công nhân đến sự thất bại của những giáo dục học để công. Chúng ta nhìn thấy ai tha thiết với tiến độ của đất nước và dân tộc, không thì không quan tâm đến vấn đề này” (ngày 23-9-2008).

Ngoài ra, tôi viết Nam tăng trưởng kinh tế chưa đáng hành với sự tăng trưởng và chuyển đổi công nghệ và phát triển xã hội. Trái lại, tình trạng chênh lệch giàu nghèo đã tăng cao và những người nghèo vẫn là thành phần thua thiệt nhất.

Trong bối cảnh đó, sự thất bại và công bằng là điều kiện sống khỏe và yêu cầu cần thiết để xây dựng một xã hội tiến bộ và nhân bản. Tuy nhiên, chúng ta mình công bằng và chân lý mà thôi thì chưa đủ. Thất bại, “công bằng có thể phân biệt chính mình, trừ khi nó bị mất rồi công bằng cho một sự cảm nhận sâu xa hơn, là bác ái” (Gioan Phaolô II). Đặc biệt nhân quan Kitô giáo, giữa sự thất bại, công bằng và tình thương luôn hướng đến một tình trạng quan trọng bị quên lãng. Nếu không thì yêu thương đích thực mà thì sự công bằng và sự thất bại, thì khi vắng bóng tình yêu, công bằng và sự thất bại sẽ trở thành chai cứng, lạnh lùng, thiếu sinh khí và thiếu con tim.

Chính vì vậy, Giáo huấn xã hội của Giáo hội tiến lên tranh đấu cho công bằng và chân lý, những sự không bao giờ được bỏ qua. Giáo hội luôn mời gọi chúng ta can đảm đi xa hơn, để vươn tới sự sống và nguỵ nhân đích thực của chúng là tình yêu, lòng từ bi, nhân ái... Đức Giáo chủ Gioan Phaolô II đã dạy chúng ta một cách sâu sắc về tình trạng quan sinh tử này:

“Lòng thương xót đích thực theo một nghĩa nào đó, là nguỵ nhân cảm nhận sâu xa nhất làm phát sinh công bằng. Nếu công bằng thì nó là thích hợp cho việc phân biệt giữa những người và những người liên quan tới sự phân biệt của cộng đồng và một cách công bằng, thì tình yêu và chúng ta có tình yêu (bao gồm cả tình yêu khoan dung mà ta gọi là lòng thương xót) mới có thể trở nên công bằng và tiến bộ chính mình. Lòng thương xót theo Kitô giáo, theo một nghĩa nào đó, cũng là hướng thân hoàn toàn nhất của sự bình đẳng giữa những người và những người và do đó cũng là hướng thân hoàn toàn nhất của công lý vì trong lãnh đạo riêng của nó, công lý cũng như một cái cùng một kết quả như thế. Tuy nhiên, sự bình đẳng do công bằng mang lại thì những người hướng thân vào lãnh đạo của cộng đồng và tiến bộ bên ngoài, còn tình yêu và lòng thương xót thì làm cho con người gặp gỡ nhau trong cái giá trị là chính con người, với phẩm giá riêng của mình” (Thiên Chúa Giàu lòng thương xót, số 14).

WHD: Khi trở thành một thành viên của hàng Giáo phẩm, Đức cha quan tâm và muốn chia sẻ gì với Hội đồng Giám mục và với cộng đồng Dân Chúa tại Việt Nam, để bắt đầu vào giai đoạn kế nhiệm năm mươi năm thành lập hàng giáo phẩm Công giáo chúng ta?

Gm NTH: Tôi là lính mới trong hàng Giám mục và chưa hề tham dự các buổi họp của HĐGM cho nên không dám lạm bàn về công việc, đường lối và cách thức làm việc... Chỉ xin mượn đôi lời vài chuyện bên lề như sau.

1)- Trong Ad limina 2009, Đức Giáo chủ Bên Đức XVI biểu lộ sự trân trọng đối với các Giám mục Việt Nam khi nhắc đến hai Thượng Mục tử (1980 và 2008) của HĐGM-VN. Tiếp đó, ngài lý luận về những thách thức mà Đức Gioan Phaolô II đã đề nghị với HĐGM-VN: “Đôi mươi những thách thức và công tác chân thành”. Sau đó, ngài đã khai triển thành một đề nghị như sau: “Chúa huynh cũng như tôi đều rất mong muốn sự hợp tác lành mạnh giữa Giáo hội và công đồng chính trị có thể thực hiện được. Về điểm này, Giáo hội mời gọi các phần tử của mình đến gần với cách sống thiện lành xây dựng một xã hội công bằng, liên đới và bình đẳng. Giáo hội không đòi hỏi phải thay thế trách nhiệm của các nhà cầm quyền, nhưng chúng ta mong muốn có thể góp phần chính đáng vào đời sống quốc gia, để phần tử toàn dân, trong tinh thần đối thoại và hợp tác, tôn trọng lẫn nhau” (s 7).

Thi thoảng đã đến lúc HĐGM-VN nên đưa ra trên giáo huấn của công đồng Vatican II và những chỉ dẫn của Thượng Hội đồng Bên Đức XVI để đưa ra một đường lối mới phù hợp với đòi hỏi của thời đại và đời sống hiện tại của Đức Kitô.

2)- Những sự việc xảy ra trong mấy tháng qua qua phải chăng đã giúp chúng ta suy nghĩ nhiều hơn về vai trò của truyền thông? Chúng ta đang sống trong giai đoạn thông tin kỹ thuật số. Nhưng liệu ta không chỉ phải biết thông tin trên nguy cơ, tuấn san hay nhất báo, mà trên mạng, với những tin tức, tin tức phút và tin tức giây.

Đối diện với hiện tượng này, nhiều người đang yêu cầu HĐGM đối thoại và chia sẻ thông tin nhiều hơn với Công đồng Dân Chúa. Phải chăng trước khi đối thoại với Nhà nòng hay để có thể đối thoại hiệu quả với bên ngoài cần “đối thoại thực tiễn và công tác chân thành” với Công đồng Dân Chúa?

Về mặt pháp lý, Giáo hội Công giáo có Bộ Hiếp Thông, và cũng có một xuất hiện từ hơn 10 năm nay (12-1998), dưới hình thức một “Bộ tin”, lưu hành nội bộ, với số lượng theo quy định pháp luật về 100 bản (trong thời kỳ, số lượng in nhiều hơn) và hai tháng mới ra một kỳ. Để trả lời cho nhu cầu hiểu và khát thông tin của giáo dân, phải chăng WHĐ nên cung cấp thông tin nhiều và nhanh hơn? Phải chăng đã đến lúc nên thực hiện đời sống mà nhiều Giám mục đã đề nghị: Cần thiết một “phát ngôn viên” chính thức và những “kênh” truyền thông xuyên.

3)- Những tiếng cũng đã đến lúc nên ngừng những phê bình và đóng góp ý kiến với Nhà nôm c và những gì bất tiện hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền. Những đóng góp cũng cần tán dương và hỗ trợ những công trình ích quốc lợi dân.

Phải chăng cũng nên mạnh mẽ lên tiếng khi cần thiết và kiên trì thuyết phục để Giáo hội có thể thực hiện sự mạnh mẽ trước mặt mình trên mặt lãnh vực, đặc biệt trong các lãnh vực giáo dục, y tế, bác ái xã hội, truyền thông....

4)- Ngoài ra, do kinh nghiệm bản thân hay do hoàn cảnh thế giới đã ảnh hưởng hoặc do cả hai, một số người Công giáo vẫn quen quyên góp không thể đòi hỏi với Nhà nôm c này, vì sự xung khắc ý thức họ và vì sự tráo trợn, mất máu, thối nát... của một số quan chức. Mọi chi phí nên đòi hỏi chi là một thể "lòng quan ngại thế" hay đã bị mất mát!

HĐGM nghĩ gì về thể trạng này? Có những hướng giải quyết nào không? Phải chăng việc đòi hỏi chi phí và đào sâu Giáo huấn xã hội của Giáo hội trở thành một nhu cầu khẩn thiết?

Dĩ nhiên, đây chỉ là một vài ý nghĩ với vàng và thô sơ, cần được đào sâu hơn. Dù sao, xin cảm ơn WHĐ đã đặt câu hỏi để có dịp suy nghĩ.

Nhân dịp này, xin mời quý đức gi ra Vinh để tiếp thông với giáo phận chúng tôi: Lộ trình phong giám mục sẽ có hành trình Tòa giám mục Vinh, lúc 7g30 sáng, ngày 23 tháng 7 năm 2010. Xin đa tạ.